

Ordt — vil komme til at dreie sig om, hvorvidt det Selskab, der vil bygge den der omhandlede Bane, vil gjøre det for egen Regning, for egne Midler eller for Statens Midler; thi en Rentegaranti er en indirecte Maade, hvorpaa man kan bygge for Statens Midler. Undersøgelsen af dette Spørgsmaal kan blive længere, end vi troe; men det hænger ikke sammen med den foreliggende Sag. Hvilken Forbindelse er der nemlig imellem dem, og hvilken bør der bringes tilveie? Forfaavidt vi her i Thinget kunne blive enige om, hvorledes den anden Sag i pecuniær Henseende skal stilles, maae vi sørge for, at i det Næblik, den første Concession er udløben, indtræder den anden, men dertil behøve vi ikke at fastholde Forslaget om et Udvalg; thi dette Spørgsmaal kan bringes ind i det andet Lovforslag. Der er derfor — saavidt jeg kan skjønne — ikke i dette Næblik Grund til at gaae ind paa det ærede Medlems Forslag om et Udvalg, og jeg skulde meget opfordre ham til at befrie os for det, saaledes at vi kunde blive staaende indifferente og hverken behøvede at sige, at vi ville have Udvalg, eller ikke.

Udler: Jeg tager mit Forslag tilbage af de Grunde, som de to ærede sidste Talere have anført, ligesom ogsaa af Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds (Fenger) antydede, men som jeg ikke tilbørligt havde bemærket. Jeg skal derfor, som sagt, tage mit Forslag tilbage og erklære, at jeg stemmer mod ethvert Forslag om Udvalg, der maatte fremkomme i denne Sag.

Formanden: Jeg skal spørge, om Nogen optager det saaledes frafaldne Forslag?

Steen: Jeg optager det. Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Steen: Ja, jeg kan ikke Andet end optage Forslaget. Det er ikke blot af Hensyn til det Lovforslag, jeg har forelagt, uagtet jeg naturligtviis nærer det Ønske, som ogsaa har fore-

svævet mig fra Sagens Begyndelse, at disse to Sager maatte blive behandlede i Samklang med hinanden og af den samme snevrere Kreds af Personer; men uden Hensyn dertil finder jeg det ikke rigtigt at vedtage et Forslag, hvis Text udgjør omtrent 17 Spalter i det her foreliggende Aftryk, uden at underkaste det en i det Enkelte gaaende grundig Drøftelse; thi Redactionen af Enkelthederne er dog ikke ved den Slags Forslag aldeles uden Betydning. Naar saa dertil kommer, at der er Tanke om, at sætte dette Forslag i Forbindelse med det andet, forekommer der mig at være tilstrækkelig Stof for et Udvalg at behandle, og jeg troer, at dersom Lovforslaget er saa let at blive enigt om i alle Enkeltheder, at vi kunne lade det gaae til 2den Behandling uden Udvalgs Mellemkomst, saa vil den Omstændighed, at et Udvalg kommer imellem, ikke kunne forsinke det meget; den hele Forsinkelse vil ligge i Redactionen, i Formen og i Maaen, hvorpaa det ene Lovforslag kan knyttes til det andet; og i Drøftelsen af det Spørgsmaal, som blev reist af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds (Fenger), om Rentegarantien. Det vil være en Lettelse for Forhandlingerne her, naar Sagen er bleven drøftet i Udvalg. Jeg optager derfor Forslaget og fastholder det.

Formanden: Jeg skal bemærke med Hensyn til denne Forhandling, at, da Sagens Realitet forhandlede, dreiede Forhandlingen sig ogsaa meget om Spørgsmaalet om, hvorvidt Sagen skulde overgives til et Udvalg eller ikke. Jeg gjorde dengang ingen Indsigelse derimod, i det Haab, at, naar dette Spørgsmaal senere kom til særligt at ligge for, vilde Forhandlingen derom blive forfortet ved den Forhandling, som havde fundet Sted derom tidligere, og jeg skal derfor nu henstille til ærede Medlemmer, om de ikke snart ville slutte denne Forhandling.

C. B. Nimestad: Jeg skal dog henstille til den høitærede Formand, om det er vor Skyld, at her er Tale om Udvalg, vi, som ikke have foreslaaet det, eller deres Skyld, som have foreslaaet det. Jeg skal dernæst henstille, om det ikke er deres Skyld, som, efterat Forslaget blev taget tilbage, have optaget det,